

ΠΑΛΙΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΣΙΝΔΟΥ

Δεν ξέρω αν η λέξη νοσταλγία σημαίνει κάτι για τον σημερινό Σινδιώτη. Μπορεί να μπορεί και όχι. Δεν ξέρω πάλι αν κάποιοι πουν ότι όσοι ανοίγουν παράθυρα στο χθες δεν είναι παρά αυτοί που έχοντας απογυμνωθεί από δραστηριότητες, στόχους και ελπίδες, ψάχνουν στο παρελθόν να βρουν στοιχεία ξεκούρασης. Είναι άνθρωποι που η νοσταλγία σ' αυτούς γίνεται αιτία να επιβιώσουν εκμεταλλευόμενοι το παρελθόν για να βρεθούν στην επικαιρότητα. Μια αφορμή δόθηκε με το θέμα του Παλιού Δημοτικού Σχολείου.

Το Δημοτικό Σχολείο Σίνδου στέκεται πίσω από την «αλήθεια» και το «ψέμα» και είναι ένα από τα λίγα κτίρια που τα τελευταία χρόνια ρημάζει και έχει γίνει απειλή στους περαστικούς Σινδιώτες με τους σοβάδες να πέφτουν. Ξεκινώντας έτσι σήμερα με ντοκουμέντα της εποχής που βασίζονται σε πραγματικά γεγονότα, θυμίζουμε την ιστορία του.

Το κτίριο «μνημείο» θεμελιώθηκε το 1934 από τον τότε Υπουργό Παιδείας Γεώργιο Παπανδρέου επί κυβερνήσεως Βενιζέλου. Την σχολική χρονιά 1935 – 1936 αρχίζει την ζωντάνια του που κράτησε μέχρι το 1996 που σταμάτησε η λειτουργία του με κτίσιμο και λειτουργία του νέου Δημοτικού Σχολείου στη θέση «». Η ιστορία του σχολείου είναι δεμένη με τον κάθε Σινδιώτη από τα πρώτα του παιδικά χρόνια αλλά και συνδεδεμένη με κοινωνικά γεγονότα των τελευταίων δεκαετιών του 20^{ου} αιώνα.

Στην κατοχή επιτάσσεται από τους Γερμανούς και μετά την απελευθέρωση στήνονται εκεί τα συσσίτια από την ΟΥΝΡΑ «UNRRA» για τους μικρούς μαθητές του. Στις αίθουσές του

πραγματοποιούνται πολιτιστικές και λαογραφικές εκδηλώσεις και στεγάστηκε τα τελευταία χρόνια ο Λαογραφικός Σύλλογος «Ρόδακας». Το 2006, με προσπάθεια της δημοτικής αρχής (μια και ήταν προεκλογική περίοδος), με δήμαρχο τον Γεώργιο Αρβανιτίδη, ζητήθηκε η κατεδάφιση του και με δανειοδότηση το ξανακτίσιμο του σχολείου πιο πίσω στον ίδιο αύλιο χώρο, για να λειτουργήσει ως νέο Δημαρχείο. Η προσπάθεια αυτή απέβη άκαρπη μετά την προσφυγή Πολιτών Σίνδου προς την εφορία Νεοτέρων Ιστορικών Μνημείων Θεσσαλονίκης, μια και ήταν αντίθετη ως προς την κατεδάφιση του σχολείου, που κατόρθωσαν να συγκεντρώσουν 860 υπογραφές από τους κατοίκους της Σίνδου.

Στις 26 Σεπτεμβρίου του 2007, παραπέμπεται το θέμα από την εφορία Νεοτέρων Ιστορικών Μνημείων Θεσσαλονίκης στο Συμβούλιο Γνωμοδότησης, σύμφωνα με το Ν. 3028/2002 «Για την προστασία και εν γένει πολιτιστικής κληρονομιάς», απαγορεύοντας την εκτέλεση οποιονδήποτε οικοδομικών εργασιών στο κτίριο, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 7 του Ν. 3028/2002 και με θετική εισήγηση του το κτίριο κηρύχτηκε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο, περιμένοντας έτσι την τύχη του. Η απαγόρευση αυτή έδωσε τέλος στην εκμετάλλευση του κτιρίου για πολιτικές εντυπώσεις.

Αλέκος
Αποστόλου

